

CRISI A L'ÒPERA

El Liceu no se'n surt i presenta un ERO temporal

El teatre de la Rambla tancarà durant dos mesos

Els treballadors del Gran Teatre del Liceu es van manifestar l'any passat contra la presentació d'un ERO temporal que finalment va ser retirat. CRISTINA CALDERER

El Liceu no troba la manera d'equilibrar el pressupost i ahir va presentar un ERO temporal. La mesura comporta el tancament del teatre de l'1 al 24 de setembre del 2013 i del 6 al 31 de juliol del 2014.

XAVIER CERVANTES

BARCELONA. La crisi del Gran Teatre de Liceu és una bola de neu que creix sense aturador. A la davallada del públic operístic s'hi han anat afegint les retallades de l'aportació pública, el descens del mecenatge, l'augment de l'IVA, la caiguda dels ingressos de la venda d'entrades i els problemes de tresoreria que van obligar a sol·licitar un crèdit sindicat de sis milions d'euros. La situació fins i tot ha provocat que en els últims dos mesos les nòmines s'hagin hagut de pagar en dos terminis,

segons informa a l'ARA Manuel Martínez, representant del comitè d'empresa del Liceu.

En aquest escenari, el teatre de la Rambla no troba la manera d'equilibrar els comptes i ahir va presentar un expedient de regulació d'ocupació (ERO) temporal. La mesura afecta tota la plantilla del teatre, 350 persones, i s'aplicarà en dos períodes sense activitat artística, de l'1 al 24 de setembre del 2013 i del 6 al 31 de juliol del 2014, durant els quals el teatre estarà tancat. La direcció del Liceu justifica l'ERO "pel dèficit originat pels ajustaments pressupostaris per part de les principals administracions i per l'efecte negatiu de l'augment de l'IVA en els ingressos per vendes de localitats", sense entrar a valorar altres circumstàncies.

Martínez, en canvi, suggereix que el Liceu hauria de rectificar la seva

gestió. "En temps de crisi -diu-, potser val la pena recular una mica i programar coses més populars". Martínez no posa en dubte la feina del director artístic, Joan Matabosch, però considera que durant "dos o tres anys" es podrien "abaixar els preus" i representar "òperes més comercials" per atreure públic.

La possibilitat de l'ERO plana-va pels passadissos del Liceu des del març. Però l'ombra es va esvaïr lleugerament amb l'entrada de Joaquim Molins com a president del patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu, que es podia entendre com un cop de timó per aconseguir nous mecenes que ajudessin a alleugerir el dèficit pressupostari. "Sí que han aparegut nous mecenes, però han sigut insuficients per impedir aquest ERO", explica Martínez.

El comitè entén que hi ha poca marge de maniobra per aturar l'ERO. "En cap cas hem tirat la tovallola. Intentarem minimitzar-ne l'efecte, però serà molt difícil aturar-lo", diu Martínez. L'any passat sí que van aconseguir que l'empresa retirés un ERO temporal que obligava a cancel·lar espectacles, però aquest cop "no hi ha res programat". Malgrat tot, no descarta que l'ERO no s'apliqui totalment. "Si l'empresa aconseguix els diners, pot ser que no es tanqui al juliol", diu Martínez.

El nou director general

La presentació de l'ERO coincideix amb la negociació del conveni col·lectiu, que el comitè espera tancar abans del 31 de juliol. Tot i així, Martínez confia que no "entorpeixi" les negociacions, i assegura que el comitè està fent "un esforç per separar les dues qüestions". L'ERO també arriba pocs dies abans que es faci públic el nom de la persona que substituirà Joan Francesc Marco com a director general del Liceu. Marco acaba el seu mandat el 7 de juliol, però ja fa setmanes que no participa en les reunions directives del teatre. —

OPINIÓ

El que pensa Xavier Albertí de la direcció del TNC

El traspunt

SANTI FONDEVILA

D'aquí uns dies el nou director del Teatre Nacional de Catalunya presentarà les línies mestres del seu mandat i de la seva primera temporada, tot i que la programació no es farà pública fins al setembre, per decisió dels de dalt. Per això he fet una ullada i un buidat -no exhaustiu, esclar- del que Xavier Albertí exposava en el projecte que va presentar i amb el qual va resultar elegit.

● **Què és el teatre?** El teatre no ha de ser una arma d'entreteniment, sinó sobretot una eina de profunda identificació de la societat, que alhora ha de servir com a font de plaer dels seus espectadors. El TNC és un edifici, però el teatre nacional de Catalunya és tot el que produeix el teatre català cada temporada.

● **Quin teatre farà?** Detestarem el teatre banalitzador i aplaudirem el teatre compromès des de qualsevol perspectiva, fins lúdica. El fons de la qüestió és que no s'ha d'associar mai el Teatre Nacional de Catalunya amb una única línia de programació, sinó que ha de ser un espai on tothom hi pugui trobar el seu teatre.

● **Els autors oblidats** Autors com Pitarra no només són perfectament representables, sinó que són fonamentals per entendre el nostre teatre. Per diverses raons, els autors catalans del segle XX no han tingut la sort ni la presència que es mereixien i per tant el TNC ha de tenir una especial consciència per tractar aquesta època. Autors com Joan Oliver, Carles Soldevila, Lluís Capdevila, Josep Palau i Fabre, Joan Brossa, Salvador Espriu, Mercè Rodoreda, Manuel de Pedrolo, Maria Aurèlia Capmany, Agustí Bartra, Blai Bonet, Baltasar Porcel...

● **La Sala Gran** Quan es va construir la Sala Gran, no s'hi va fer el fossat necessari per a una orquestra, però la sala té més bona acústica per a veu cantada que per a veu parlada.

● **Complicitat amb els intèrprets** S'ha de trobar la manera de lligar al Teatre Nacional una sèrie de persones d'un valor destacat des del punt de vista interpretatiu, que siguin les responsables de demostrar com han de ser els actors catalans.

● **Companyia estable** Cal intel·ligència econòmica i una estratègia a mitjà o llarg termini per ser capaços d'aconseguir disposar d'una companyia estable d'actors en formació que funcioni com una mena d'ITDansa del teatre. —

ARTS ESCÈNIQUES

El Grec debat el futur del teatre en un congrés internacional

NÚRIA JUANICO

BARCELONA. El Barcelona Internacional Teatre (BIT) fa un pas endavant per combatre la crisi cultural. En el marc del festival Grec, ha organitzat unes jornades que reuniran personalitats internacionals de la cultura per reflexionar sobre el paper del teatre en la societat. Sota el títol *El teatre pren la paraula*, cada xerrada acollirà un professional del sector i un ponent extern que debatran sobre el model cultural anterior a la crisi i la situació actual.

El cicle s'inaugura avui amb el diàleg entre l'analista política Susan George i el director del Teatre Nacional de Catalunya, Xavier Albertí, que conversaran sobre la relació entre política i espectacle. Les jorna-

des reuniran al Mercat de les Flors i a l'Institut del Teatre, fins al 26 de juliol, perfils de ponents molt diversos per analitzar els punts febles del teatre i establir lligams entre el món de l'espectacle i la resta de sectors socials. Es tractaran temes com el paper dels artistes en una societat en crisi, com atreure nous públics, l'impacte de la globalització o els límits de la llibertat.

Per això, el BIT ha convidat la directora de l'Olimpiada Cultural de Londres 2012, Ruth Mackenzi, el periodista iranià Abdolreza Tajik, l'escriptor Juan Villoro i el cap de cultura de *The Guardian*, Michael Billington, entre d'altres. També hi haurà professionals del sector com el dramaturg José Sanchis Sinistera i els directors escènics Àlex Rigo-

Raons
El Liceu justifica l'ERO per la caiguda de l'aportació pública i per la pujada de l'IVA

Reptes
Les jornades plantejaran un nou model cultural per combatre la crisi

la i Oriol Broggi i l'argentí Claudio Tolcachir. Els periodistes Ignasi Aragay, Xavier Grasset, Núria Cuadrado i Sergio Vila-Sanjuán moderaran els debats.

El director del BIT, Borja Sitjà, va explicar en la presentació de les jornades que el cicle vol ser "una base per reinventar el model i començar a caminar". Sitjà, que també moderarà una de les xerrades, va afirmar que "el teatre s'ha perdut en el llenguatge artístic" i pateix "una crisi de valors". La proposta obre un espai de debat al Grec amb la intenció d'establir "una relació diferent amb els espectadors" i fomentar l'hàbit cultural entre la ciutadania, segons va dir el director del festival, Ramón Simó. —